

fordring, hele denne Støtte for det Sædvansmæssige vilde gaae tabt, hvis man fulgte Fleertallets Forslag. Derimod er det ganske rigtigt, at det faaer en ganske anderledes rene Charakter som en rene Tilbagebetaling. Men jeg maa i den Henseende paaberaabe mig, mod hvad man kunde anføre herimod, den ærede Ordførers Ytringer om, at det her gjælder om at see hen til alle de foreliggende Omstændigheder, og ikke om med logisk Nødsaglighed at gennemføre en eller anden Tanke.

Det ærede Udvalg har i sin Betænkning gjort en Bemærkning, som har stødt mig. Naar det nemlig siger: „Da der heller ikke findes nogen Grund til for dette Activs Vedkommende at gjøre nogen Afvigelse fra den almindelige Lovgivning“, og derfra gaaer over til at omtale den uomtvistelige Sandhed, seer jeg heraf, at efter Udvalgets Mening skulde Lovudkastet indeholde uomtvistelige Sandheder. Det er jo overordentlig heldigt for et Lovudkast, at det indeholder Sandhed og især uomtvistelige Sandheder. Men i den Forbindelse, hvori disse Udtryk her ere brugte, vil det sige det Samme, som at det var Noget, der fulgte af sig selv og altsaa var overflødig. Herved er der imidlertid Noget, som Udvalget har overseet. Det er ganske rigtigt, at naar § 2 forandres efter Udvalgets Forslag, vilde det i Lovudkastet være en uomtvistelig Sandhed, men saaledes som Lovudkastet nu er affattet, hvor det ikke er et Activ, der tilfalder Boet, men en Tilbagebetaling, der kun finder Sted i særegne Tilfælde, kunde der vel reises grundet Tvivl om, af hvad Bestaafenhed dette Activ var, og derfor kan jeg, saaledes som Regjeringens Forslag er affattet, ingenlunde antage, at det, der er tilføjet i Lovudkastet med Hensyn til Creditorernes Fordring, skulde være en uomtvistelig Sandhed. Det er imidlertid kun for at retfærdiggjøre Regjeringens Udcast i denne Henseende, at jeg har tilladt mig disse Ytringer. Jeg har ellers ikke nogen Betænkning med Hensyn til Realiteten af, hvad der er foreslaet af Udvalget, at en eventuel Tilbagebetaling til Boet skulde see efter de almindelige Lovregler, skjønt det vel kan være, at det, der er foreslaet i Udcastet, mere stemmer med hvad der er sædvansmæssigt.

Jeg maa altsaa foretrække Affattelsen af § 2 i det Hele saaledes som af Regjeringen foreslaet, idet der jo til tredie Behandling kunde finde de mindre Forandringer Sted, som man maatte ønske. Mig forekomme de nye Paragraffer, som Udvalget har foreslaet, at være affatte med en overordentlig stor Omhyggelighed og Grundighed, og netop ved den Maade, hvorpaa de ere affatte, ere de Betænkninger imødegaaede, man ellers kunde have imod dem. Navnlig er det Tilfældet med mig, at det der lykkes ved denne Affattelse at fjerne de Betænkninger, jeg ellers maatte have. Den nye § 9 ligger jo saa langt udenfor dette Lovudcasts Bestemmelse, at man vilde ansee det for en Selvfølge, at hvis Regjeringen havde deelt de Ansuelser, der ligge til Grund for den Paragraph, vilde man være fremkommet med ganske andre Forslag end de foreliggende. Jeg kan derfor ikke tilraade at vedtage den nye § 9.

Ordføreren: Det gjør mig meget ondt, hvis den høitærede Indenrigsminister har taget Anstød af nogle Ord i Betænkningen; men jeg vil dog haabe, at han albrig maa blive værre miskendt, end at man siger, at det, han udtaler, er en uomtvistelig Sandhed. Men selv i den Betydning, hvori den høitærede Minister tog disse Ord, troer jeg, at de kunne retfærdiggjøres. Thi selv ved Affattelsen af Lovudkastets § 2 er det ligesom, at den Udbetaling, som i Henhold til samme vil finde Sted til Livsarvingerne, absolut maa komme til Liquidation; men selv om man vilde udbetale den contant, vilde det jo være en kort Fornøielse, hvis Boet maaskée 5 Minuter efter skulde tilbagebetale Pengene. Med Hensyn til den Udbetaling, her finder Sted, gjælder det Samme, som naar andre Contrafordringer liquideres. Det andet vil ikke sandt tilstrækkeligt motiveret, var at gjøre en Undtagelse fra den almindelige Lov ved Sætningen: „uden Hensyn til, om de ere Særfuldbyrri“. Thi foruden at der ikke findes Noget derom i Lovudkastets Motiver, som jo ere de i en lang Række af Aar førte Forhandlinger, der ere gaaede forud for Lovudkastet, skjønt jeg ikke, at der skulde være nogen Grund til at afvige fra Lovgivningens almindelige